

ÉZSAIÁS 1-5.

Ézsaiás könyve a leghosszabb prófétai könyv a Bibliában. Úgy tűnik, hogy az ószövetségi próféták közül Isten Ézsaiásnak adta a legtisztább meglátást Jézus Krisztus megváltó munkájával kapcsolatban. Ő sokat írt az eljövendő Messiásról.

A könyvét a történelmi idő tisztázásával kezdi, amely Uzijjá király uralkodásával kezdődik, kb. Kr.e. 760-ban. Ézsaiás még három másik király uralkodása alatt is élt: Jótám, Áház és Ezékiás, és egyes következtetésekből gondoljuk, hogy még Ezékiás fia, Manassé idejében is élhetett. Manassé nagyon gonosz volt, és vannak olyan történetek, amelyek szerint Manassé parancsára Ézsaiást kettéfűrészték.

A Zsidó levél 11.-ik fejezetében az ószövetségi idők nagy hittel megáldott embereinek szenvedéseiről ír. Leírja, hogy őket börtönbe vetették, megkövezték, és kettéfűrészték. Ez utóbbit sokan Ézsaiásra értik, aki Manassé alatt szenvedte el ezt a hitéért.

A 2Kronikák 26-32.-ik fejezetek között találjuk Ézsaiás próféciainak történelmi hátterét, ezért érdemes ezt a részt elolvasni ahhoz, hogy ezeket a próféciaikat a lehető legjobban megértsük.

Ézsaiás első 5 fejezete Uzijjá uralkodása alatt zajlik, majd a hatodik fejezetben Ézsaiás lejegyzí a népszerű király halálát, és azt, hogy ennek milyen hatása volt az ő saját életére.

Ézsaiásnak, Ámóc fiának látomása, amelyet akkor látott Júdáról és Jeruzsálemről, amikor Uzzijjá, Jótám, Áház és Ezékiás voltak Júda királyai.

Úgy tűnik, hogy Izrael már nem hallgatja meg a próféta szavait, ezért ő az eget és a földet szólítja meg. Megtörtént már veletek, hogy egy megbeszélés alatt mondatok valamit, és senki sem figyelt rátok? Velem is megtörtént sokszor, hogy az emberek egymással beszélgetnek, amikor én valamit mondtam nekik.

Ézsaiás esetében is így volt, az emberek már nem hallgattak Isten szavára, így a földet és az eget szólítja meg:

Halljátok meg, egek, figyelj ide, föld

Isten a továbbiakban elmondja azt, hogy mi a panasza Júda ellen. Ha mindehez hozzáolvassuk a történelmi hátteret, akkor megtudjuk, hogy Uzijjá egy igen jó király volt, és úgy tűnik, hogy uralkodása alatt az emberek között egy felszínes ébredési hullám indult el. Templomba jártak, betartották a szombat törvényét és az ünnepeket is megtartották.

Annak ellenére, hogy vallási külsőségekben nem volt hiány, mégis az Úr ezt mondta:

Fiaimat fölneveltem, fölmagasztaltam, de ők elpártoltak tőlem!

Isten apaként mutatja be önmagát, aki a nemzet apja volt akkor, akárcsak most is apa, és ezúttal a mi apukánk is.

Az ökör ismeri gazdáját, a szamár is urának jászlát, de Izrael nem ismer, népem nem ért meg engem.

Másszóval, még a buta állatban is van annyi ösztön, hogy ismerje gazdáját. Néhány évvel ezelőtt Jeruzsálemben egy bűntényt követtek el, és az elkövető a szamarát ott hagyta a tett színhelyén. A vizsgálatot vezető nyomozó, bizonyára ismerte az Irásokat, mert elengedte a szamarat, és követte azt. A szamar pedig a gazdája házához vezette a nyomozót.

*Jaj, vétkes nemzet, bűnnel terhelt nép! Gonosz utódok, romlott fiak! Elhagyták az URat, megvetették Izráel Szentjét, elfordultak tőle!
Minél több verést kaptok, annál jobban ellenkeztek!*

A nemzet már ekkor is szenvedett, az ellenségek sok kincsüket elhurcolták már, sok városukat elfoglalták, és a hanyatlás ideje elkövetkezett.

*Egészen beteg már a fej, egészen gyenge már a szív.
Tetőtől talpig nincs rajta ép hely, csupa zúzódás, kék folt és gennyes seb. Nem nyomták ki, nem kötözték be, olajjal sem gyógyították.*

Az egész nemzet össze van verve, és vérzik a sebeiből, mert Istennek hátat fordítottak, és ezért Ő megengedte, hogy a sok nyomorúság rájuk zúduljon, de ők még mindig nem tanulták meg a leckét. Az egésznek az a lényege, hogy forduljanak már Isten felé!

Többször említettem, hogy az ember megkönnyítheti vagy megnehezítheti a saját dolgát. Egyesek nagyon megnehezítik saját dolgukat. Néhány fejezettel később olvashatjuk, hogy „jaj annak, aki perbe száll alkotójával”. Amikor Istennel szálunk perbe, akkor mindig vesztésként kerülünk ki a harcból.

Miután Isten az emberek bűneinek káros hatásairól szólt, most a föld pusztulásáról szól:

*Országotok pusztaság, városaitokat fölperzselték, földeteket szemetek láttára idegenek tarolták le, pusztaság, mint ahol idegenek dúltak.
Olyan maradt Sion leánya, mint kunyhó a szőlőben, mint csőszház az uborkaföldön, vagy mint egy ostromlott város.
Ha a Seregek URa nem hagyott volna néhány menekültet, olyanok lennének, mint Sodoma, Gomorához hasonlítanánk.
Halljátok az ÚR igéjét, Sodoma vezetői! Figyeljete Isteniünk tanítására, Gomora népe!*

Jeruzsálemet Sodomához és Gomorához hasonlítja Isten, amelyekre ítélettel súlytott le. Később János is ezt a hasonlatot használja: Jeruzsálemet lelki Sodomához hasonlítja.

Mit kezdjek a sok véresáldozattal? - mondja az ÚR.

Most pedig a nép életének vallásossága ellen fordul, és rámutat arra, hogy a vallásos külsőségeknek semmi értéke sincs. Istent nem érdekli a sok vallási megnyilvánulásunk, hanem számára a szívünk hozzáállása számít, és ez sokkal fontosabb minden tettünknel.
Sokan megteszik a megfelelő lépéseket, de ők rossz motivációtól vezéreltek. Jézus a Hegyi beszédben hangsúlyozta a szív hozzáállásának fontosságát.

*Elegem van az égőáldozati kosokból, a hízott marhák kövérjéből! A bikák, bárányok és bakok vérében nem telik kedvem.
Ki kívánja tőletek, hogy eljőjjetek, hogy megjelenjetek előttem, és tapossátok udvaromat?*

Az áldozatok rituáléját gyakorolták, megtartották a szombatot, az újholdat, az ünnepeket, de Isten azt mondta, hogy elege van az áldozatokból. Dávid azt mondta, hogy *Hiszen a véresáldozatot nem kedveled, és ha égőáldozatot adnék is, nem vennéd szívesen. Isten előtt a töredelmes lélek a kedves áldozat. A töredelmes és megtört szívet nem veted meg, Istenem!* Mindezt a Betsabéval elkövetett bűne után írta, abban a zsoltárban (51.), amelyben Isten bocsánatát kéri a bűne miatt.

Az egyháztörténelem során az egyház gonosz módon azt sugallta, hogy az ember megvásárolhatja bűneinek bocsánatát. Minden rendben van, ha megfelelő összegű adományt dobtok be..., a hátadra pecsételik majd, hogy „jó fickó” vagy, és ülj ide az első sorba. Az egyház átka, hogy elhitette az emberekkel, hogy ha sokat adakoznak, akkor Isten elfogadja őket, de Isten itt azt kérdezi:

*Ki kívánja tőletek, hogy eljőjjetek, hogy megjelenjete elöttem, és tapossátok udvaromat?
Ne hozzatok többé hazug áldozatot, még a füstjét is utálom! Újhold, szombat, ünnepi összejövetel? Nem tûröm együtt a bûnt és ünneplést!
Újholdjaitokat és ünnepeiteket gyûlölöm én, terhemre vannak, fáraszt elviselni.
Ha felém nyújtjátok kezeteiket, eltakarom szemem elöletek; bármennyit is imádkoztok, én nem hallgatom meg: vér tapad a kezetekhez!*

Isten meghallgatja az imákat, de vannak olyan imák, amelyeket nem hallgat meg. Dávid ezt mondta: *Ha álnok szándék lett volna szívemben, nem hallgatott volna meg az Úr.* Ézsaiás 59.-ben azt írja: *Nem az ÚR keze rövid ahhoz, hogy megsegítsen, nem az ő füle süket ahhoz, hogy meghallgasson, hanem a ti bûneitek választottak el titeket Istenetektől.*

*Mossátok tisztára magatokat! Vigyétek el szemem elöl gonosz tetteiteket! Ne tegyetek többé rosszat!
Tanuljatok jól tenni, törekedjete igazságra, térítséte jó útra az erőszakoskodót! Védjéte meg az árvák jogát és az özvegyek peres ügyét!*

Isten azt kérte, hogy igazságra törekedjenek, ne nyomják el a árvákat és az özvegyeket.

Miután Isten kifejezi megvetését a vallásos külsőségeik miatt, a társadalmuk bűnös volta miatt, felszólítja őket, hogy térjenek meg bűneikből. Érdekes, hogy Istennek nem kellett az áldozat, a felajánlás, hanem csak azt akarta, hogy jó útra térjenek.

Jöjjetek, szálljunk vitába! - mondja az ÚR.

Isten sosem szólít fel senkit a vak hitre. A vak hit nem található meg a Bibliában, és Isten sohasem kért ilyet senkitől. Ez a mai filozófiai áramlatok része, amely szerint egyetemes igazság, jóság és gonoszság nincs, mindez csak az emberek személyes megtapasztalása alapján létezik. Mivel mindnyájan különbözünk egymástól, ezért mindenki saját maga kell megtapasztalja azt, hogy mi a jó számára. Ha a valóságban kezdünk élni, akkor rájövünk, hogy a valóság reménytelen és kétségbeesítő. Ennek a filozófiai okoskodásnak a végkövetkeztetése pedig az, hogy mivel mi, az emberek nem tudunk reménytelenségben és kétségbeesésben élni, ezért egy hitlépést kell tegyünk a semmibe, abban reménykedve, hogy találunk majd valamit, ami fenntarthat minket, amikor megérkezünk a végső megtapasztalásunkhoz. Talán sikerül...

Németországban az egyik professzor több diákja is öngyilkosságot követett el, mert a professzor gyakran közbeszúrta azt a kijelentést, hogy „nem tudhatjuk, hogy nem-e az öngyilkosság a megtapasztalások csúcsa. Lehet, hogy igen, lehet, hogy nem...”

Huxley azt gondolta, hogy a csúcs-megtapasztalás az, ha valaki LSD-vel belőve csúcsérzésben hal meg. Így is halt meg, és valószínű, hogy számára ez volt élete csúcsa...

A reménytelenség és kétségbeesés eljuttatja az embereket a vak hitbe történő ugráshoz. Azért annyira népszerűek a keleti és okkult vallások manapság, mert amint az emberek transzcendentális meditációba merülnek, egy olyan megtapasztalásba lesz részük, amelyet nem tudnak megmagyarázni, de jól érzik magukat abban. Nincs magyarázatuk rá, csak egyszerűen azt állítják, hogy érzik, hogy eggyé válnak az univerzum hatalmas teremtő erejével.

Egy megmagyarázhatatlan vallásos megtapasztalásba kell ugrani... De Isten nem mondja azt, hogy ugorjunk a vak hitbe, hanem ezt mondja:

Jöjjetek, szálljunk vitába! - mondja az ÚR. Isten meg fogja magyarázni, hogy honnan ered a béke a szívetekbe, hogy miért vagytok bosszúsak, hogy mi az oka a szívetek ürességének, és elmondja azt is, hogy mi okból higgyünk neki.

Ézsaiás 41.-ben Isten kihívta a hamis isteneket arra, hogy megmondják, hogy mi fog történni, hogy aztán ha majd megtörténik, akkor tényleg tudjuk, hogy istenek mondták azt. Bizonyítsák be, hogy valóban istenek, és ne követeljék azt, hogy vakon kövessék őket.

Jézus azt mondta a tanítványoknak, hogy „azért mondtam el mindezeket mielőtt megtörténtek, hogy amikor majd megtörténnek, akkor higgyetek”. Ezzel adott alapot a hitüknek, nem kért vak hitet tőlük.

Jöjjetek, szálljunk vitába! - mondja az ÚR.

Ezután Isten egy kihívást intéz ezen állati mélységbe csúszott emberekhez, akiknek a keze vértől szennyes.

Ha vétkeitek skarlátpirosak is, hófehérekké válhattok, ha vörösek is, mint a bíbor, fehérekké lehetek, mint a gyapjú.

Egyesek olyan mélyre süllyedtek a bűnbe, hogy a bűn átjárta minden porcikájukat, és már életelemüké vált, gondolkodás nélkül követik el a bűnöket. Ennek ellenére Isten felajánlja, hogy megtisztítja őket a bűneiktől.

Milyen bámulatos kegyelmi ajánlat ez! Mindez a megtisztulás lehetetlen áldozatokon, adományokon keresztül, mert Istennek elege van ezekből. Csak Isten kegyelmének elfogadásán keresztül vezet az út a megtisztuláshoz.

Ha készségesen hallgattok rám

Ez a kulcs! Az ember szabad akaratából kell mellette döntsön, Isten nem fogja senkire ráerőltetni saját akaratát. Az embert szabad akaratlanul teremtette, és a szabad akaratnak semmi értelme sem lenne akkor, ha Ő nem tartaná tiszteletben az emberek választását.

Ha készségesen hallgattok rám, élhettek az ország javaival.

De ha vonakodva elpártoltok tőlem, fegyver pusztít el titeket. Az ÚR szája szól.

Választhattok: Ha hallgattok rám, és engedelmesek vagytok, akkor a legjobbat kaphatjátok, ha továbbra is lázzadoztok, akkor el fogtok pusztulni. Érdemes lenne elfogadni Isten kegyelmi ajánlatát és megbocsájtását, és értelmetlen lenne folytatni a lázzadást, amelynek úgymint pusztulás lesz a vége.

Milyen paráznává lett a hűséges város!

Isten a föld összes városai közül Jeruzsálemet választotta ki, hogy az emberek ott imádják Őt, és mégis az ottani emberek idegen istenek imádatát terjesztették el benne.

Nemrég tárták fel az ókori Jeruzsálem házait, amelyeket még Nebukonozzor idejében pusztítottak el, és ezekben a házakban nagyon érdekes dolgokat találtak: egy csomó kis bálványt, istenek szobrait. Ezek a leletek alátámasztják azt, amit a próféták írtak: a város elfordult Istentől úgy, ahogy Jeremiás is megírta: *Mert kétszeres rosszat cselekedett népem: engem, a folyóvíz forrását, elhagytak, hogy víztartókat vájjanak, repedezett falú víztartókat, amelyek nem tartják a vizet.* Lelki paráznákká váltak az emberek.

Milyen paráznává lett a hűséges város! Jogossággal volt tele, igazság lakott benne, most pedig gyilkosok! Ezüstöd salakká lett, tiszta borod vízzel keveredett. Vezéreid megátalkodottak, tolvajok barátai. Mindegyik szereti a megvesztegetést, ajándékot hajhász. Az árvák igazát nem védik, az özvegy peres ügye nem kerül eléjük. Azért így szól az Úr, a Seregek URa, Izráel erős Istene: Majd elégtételt veszek ellenfeleimen, bosszút állok ellenségeimen! Ellened fordítom kezemet, kiolvasztom salakodat, mint a lúg, eltávolítok belőled minden ónt. Megint olyan bírakat adok, mint régen, és olyan tanácsadókat, mint kezdetben. Akkor majd így neveznek: Igaz város, hűséges város!

Isten a lehető legsötétebb háttérre festi itt le nekünk Júdáról és Jeruzsálemről. És ebben a sötétségben Isten elhozza a remény sugarát.

Sion ítélettel váltatik meg, megtérői igazság által. De összetörnek a hűtlenek a vétkesekkel együtt, és akik elhagyják az URat, megsemmisülnek. Megszégyenültek a cserfák miatt, amelyekben gyönyörködtetek, pirulni fogtok a kertek miatt, amelyeket kedveltetek.

Ezeket a fákat idegen istenek imádatának rituáléihoz használták.

Hasonlók lesztek a cserfához, amelynek elhervadt a lombja, és a kerthez, amelynek nincs vize. Mert kenderkóccá lesz a hatalmas, és munkája szikrává: mindketten együtt égnek el, és nem oltja el senki.

A 2.-ik fejezetben:

Ezt az igét kapta látomásban Ézsaiás, Ámóc fia Júdáról és Jeruzsálemről: Az utolsó napokban szilárdan fog állni az ÚR házának hegye a hegyek tetején. Kimagaslik a halmok közül, és özönlik hozzá valamennyi nép.

Ézsaiás a sötét történelemből előre ugrik a nép jövőjébe, amikor majd Jézus Krisztus eljön, és megalapítja a Királyságot, és a zsidók látni fogják azt, akit keresztülszúrtak. Felismerik Őt és sírni fognak miatta, és a saját nemzeti vakságuk miatt, hiszen nem ismerték fel, hogy Ő volt a Messiásuk. Ő pedig Jeruzsálem hegye fölött fogja megalapítani Királyságát, és Sion hegyén lesz a trónja az Ezeréves Királyságban.

Eljön a sok nép, és ezt mondják: Jöjjetek, menjünk föl az ÚR hegyére, Jákób Istenének házához! Tanítson minket utaira, hogy az ő ösvényein járjunk. Mert a Sionról jön a tanítás, és az ÚR igéje Jeruzsálemből.

A Biblia azt írja, hogy a föld királyai fognak eljönni Jeruzsálembe, hogy elhozzák ajándékaikat, és hogy együtt ünnepelhessenek ott. Kik a föld királyai?

A Jelenések könyvében ezt olvassuk, hogy Jézus Krisztus királyokká és papokká tett minket, és vele együtt fogunk uralkodni a földön. Az egyháznak ezt mondta:

Aki győz, annak megadom, hogy velem együtt üljön az én trónusomon; mint ahogy én is győztem, és Atyámmal együtt ülök az ő trónusán.

A Jelenések 5.-ik fejezetében pedig, amikor a Bárány a trónuson ülve feltöri a tekercsen levő pecsétet, elhangzanak a szentek imái Isten trónusa előtt, és egy új éneket énekelnek:

„Méltó vagy arra, hogy átvedd a könyvet, és feltörd annak pecsétjeit, mert megölettél és véreddel vásároltad meg őket Istennek minden törzsből és nyelvből, minden nemzetből és népből; és királysággá és papokká tetted őket a mi Istenünknek, és uralkodni fognak a földön.”

Mindezek a sorok a hívőkről, rólunk szólnak. Milyen jó lesz elmenni Jeruzsálembe, ahol majd Jézus fog minket tanítani az Úr kegyelméről és jóságáról.

Ítéletet tart a nemzetek fölött, megfenyíti a sok népet. Kardjaikból kapákat kovácsolnak, lándzsáikból metszőkéseket. Nép a népre kardot nem emel, hadakozást többé nem tanul.

Jákób háza, jöjjetek, járjunk az ÚR világosságában!

Milyen jó lesz az, amikor a hadseregek pénzeszközeit mezőgazdasági fejlesztésekre fogják fordítani, és a kardokból kapák, lándzsákból metszőkések lesznek.

A világ népei 1980-ban egy billiárd (azaz 1000 milliárd) dollárt költöttek hadi kiadásokra. De el fog jönni az a nap, amikor többet már nem kell féljünk a háborúk kirobbanásáról. Azonban mindezek előtt még nehézségek jönnek:

Eltaszítottad népedet, Jákób házáat, mert tele vannak keleti szokásokkal, jelmagyarázókkal, mint a filiszteusok, és idegenekkel barátkoznak.

Tele van az ország ezüsttel, arannyal, kincseinek se szeri, se száma. Tele van az ország lovakkal, harci kocsijainak se szeri, se száma.

Tele van az ország bálványokkal, kezeik csinálmányá előtt borulnak le, amit ujjikkal csináltak.

A humanizmus tökéletes leírása: az emberek a teremtést és nem a Teremtőt imádják. A mai világban az emberek a kezük csinálmányaira, a materializmusra fektetik a hangsúlyt, az Úr helyett.

Ezért meg kell hajolnia az embernek, meg kell alázkodnia a halandónak, és te nem bocsátasz meg nekik.

Menj a sziklák közé, rejtőzz a porba az ÚR félelmes fensége és méltósága előtt!

Megalázza a kevély tekintetű embert, a halandók nagyságát porba hajtja. Csak az ÚR magasztaltatik föl azon a napon.

Mert jön a Seregek URának napja minden kevély és magas ellen, mindenki ellen, aki nagyra tartja magát, de majd megalázott lesz;

Ez a rész az egyház elragadtatása utáni időkről is szólhat, amely után egy rövid ideig nagy jólétben fog élni a világ. A bűn emberének uralkodása elején az emberek azt fogják énekelni, hogy „visszatértek a boldog idők”, mert ez az ember békét és jólétet fog elhozni. Az egyház javait is fel fogják osztani, a mi épületeinket, az én házamat, az én autómat, és így a gazdaság fel fog lendülni. Sok üres ház lesz, amelyekbe az emberek beköltözhetnek majd, lesz második autójuk, és az anyagi jólét még nagyobb lesz.

De ezek után három és fél évvel Isten megalázza a büszkéket, lecsap a földre:

*Mert jön a Seregek URának napja minden kevély és magas ellen, mindenki ellen, aki nagyra tartja magát, de majd megalázott lesz;
a Libánon minden cédrusa ellen, amelyek magasra emelkednek, Básán minden tölgyfája ellen;
minden magas hegy ellen és minden kiemelkedő halom ellen,
minden büszke torony ellen és minden erős vár ellen,
minden Tarsís-hajó ellen és minden gyönyörű gálya ellen.
Porba hajtja az ember büszkeségét, és megalázza a halandók nagyságát. Csak az ÚR magasztaltatik föl azon a napon.
A bálványok pedig semmivé lesznek egészen.
Bebújnak majd a sziklabarlangokba és a föld repedéseibe az ÚR félelmes fensége és méltósága elől,
amikor fölkel, hogy megrémítse a földet.*

A Jelenések 6-ban olvashatjuk, hogy

*A föld királyai, a fejedelmek és a vezérek, a gazdagok és a hatalmasok, a szolgák és a szabadok mind elrejtöztek a barlangokban és a hegyek szikláiban,
és így szóltak a hegyekhez és a sziklákhöz: „Essetek ránk, és rejtsetek el minket a királyi trónuson ülő arca elől, és a Bárány haragja elől,
mert eljött az ő haragjuk nagy napja, és ki állhat meg?”*

Isten azt mondta, hogy még egyszer megrendítem ezt a földet, hogy csak az maradjon meg ami megrendíthetetlen. Az emberi kéz grandiózus munkái mind a porba fognak hullni.

*Azon a napon odadobja az ember a vakondoknak és denevéreknek ezüst és arany bálványait, amelyeket azért csinált, hogy leboruljon előttiük.
Bebújnak a sziklák szakadékaiba és a kőszálak hasadékaiba az ÚR félelmes fensége és méltósága elől,
amikor fölkel, hogy megrémítse a földet.
Ne bízzatok az emberben, hiszen csak lehelet van az orrában: mire lehet hát becsülni?*

Egyedül Istenbe bízzatok!

*Az Úr, a Seregek URa eltávolít Jeruzsálemből és Júdából mindenféle támaszt: minden támaszt, amit a kenyér, minden támaszt, amit a víz nyújt,
a hőst és a katonát, a bírót és a prófétát, a varázslót és a véneket,
a hadnagyot és a főrendűt, a tanácsost, az ügyes mestert és a varázsláshoz értőt.
Ifjakat tesztek vezéreikké, és sihederek uralkodnak rajtuk.*

Ezúttal a prófécia a helyi rövidtávú eseményekre vonatkozik, ellentétben a második fejezettel.

*Sanyargatja a nép között ember az embertársát, egyik ember a másikat. Rátámad az ifjú a vénre, a hitvány a tekintélyesre.
Ha valaki így unszolja rokonsága egyik tagját: Neked még van ruhád, légy te a vezetőnk, légy úrrá ezen a felforduláson! -
akkor az így fog válaszolni: Nem akarok sebkötöző lenni! Nincs a házamban se kenyér, se ruha, ne tegyetek engem a nép vezetőjévé!
Bizony, elbukik Jeruzsálem, és elesik Júda, - mert nyelvükkel és tetteikkel az ÚR ellen fordulnak, és dicsőségével szemben engedetlenek.
Személyválogatásuk ellenük szól, vétkeiket Sodoma módjára hirdetik, nem titkolják. Jaj, nekik, mert maguknak okoznak bajt!*

Mindezen pusztulás közepette Isten megvigasztalja az igazakat, titeket:

Mondjátok az igazaknak, hogy jó dolguk lesz, mert tetteiknek gyümölcsét eszik.

Jaj a gonoszoknak! Rossz dolga lesz, mert keze munkája szerint bánnak vele.

Ó népem! Gyermeked sanyargatnak, asszonyok uralkodnak rajtad! Ó népem! Vezetőid félrevezetnek, tévútra visznek téged!

Előlép perelni az ÚR, készen áll, hogy ítélkezék népe fölött.

Törvényt tart az ÚR népe vénei és vezérei fölött: Letaroltátok a szőlőt, szegényektől rabolt holmi van a házatokban!

Hogy meritek összezúzni népemet, összetörni a nyomorultakat?! - Az ÚRnak, a Seregek URának szava ez. Ezt mondta az ÚR: Mivel Sion leányai büszkélkednek, fejüket fenn hordva, szemükkel kacsingatva járnak, kényeskedve lépegetnek, és lábpereceikkel csilingelnek,

ezért kopasszá teszi az Úr Sion leányainak a fejét, és fölnyíratja halántékukat az ÚR.

Azon a napon eltávolítja ékszereiket az Úr: a lábpereceket, a napocskákat és holdacskákat, a függőket, karpereceket és fátlyákat,

a fejdíszeket, lábláncokat, díszes öveket, az illatszeres szelencéket és a talizmánokat,

a gyűrűket és orrpereceket,

a díszruhákat, köpenyeket, sálakat és tarsolyokat,

a tükröket, az alsóruhákat, a turbánokat és vállkendőket.

Akkor a balzsamillat helyén bûz lesz, az öv helyén kötél, a fodorított haj helyén kopaszság, a díszköpeny helyén daróc, a szépség helyén szégyenbélyeg.

Embereid fegyvertől hullnak el, vitézeid a harcban.

Szomorkodnak és gyászolnak a kapukban, és kifosztva ülnek a földön.

Isten a Júdára és Jeruzsálemre eljövő ítéletről szól, amely azért jön el, mert nem vették figyelembe Istent életük során. És milyen szörnyű pusztulás várt rájuk, amikor eljöttek a babilóniak!

A jövőre való kitekintés következik:

Hét asszony ragad majd meg egy férfit azon a napon, és ezt mondják: A magunk kenyerét esszük, a magunk ruhájába öltözzünk, csak viselhessük nevedet. Vedd le rólunk a gyalázatot!

Abban az időben gyalázat volt egy asszony számára, ha nem született gyermeke.

Azon a napon ékes és dicső sarjat ad az ÚR

Ez Dávid sarja, Jehova „szolgája”, Jézus Krisztus.

Azon a napon ékes és dicső sarjat ad az ÚR, a föld gyümölcse pedig pompás és díszes lesz azoknak, akik Izráelből megmaradnak.

Akkor szentnek mondják majd azt, aki megmarad a Sionon, és életben marad Jeruzsálemben, aki csak fül van írva az élők közé a jeruzsálemiek közül.

Ha lemossa az Úr Sion leányainak a szenny . nyét, és leöblíti Jeruzsálem vérét ítélő lelkével, megtisztító lelkével,

akkor teremt az ÚR a Sion-hegy egész területe és a gyülekezet fölött nappal felhőt és ködöt, éjjel pedig lángoló tűz fényét. Mindezek fölött az ÚR dicsősége lesz az oltalom.

Sátor lesz árnyékul nappal a hőség ellen, menedék és rejtekhely a zivatar és az eső ellen.

A közelgő ítélet utáni hosszú időszakra tekint itt Ézsaiás, az Úr napjára, amikor a népek ideje jön el, és Izrael és Jeruzsálem áldott lesz, és amikor az Úr uralkodik majd a földön.

Az 5.-ik fejezetben az Úr Júdát egy szőlőskerthez hasonlítja.

*Dalt éneklek kedvesemről, szerelmesem szőlőjéről! Szőlője volt kedvesemnek kövér hegyoldalon.
Fölásta és megtisztította a kövektől, beültette nemes vesszővel. Közepére tornyot épített, sajtót is vágatott benne.*

A nyári időszak idejére az emberek kiköltöznek a városokból ezekbe a tornyokba, ahol lakásokat alakítottak ki, és innen figyelhetik a földjüket, hogy mások ne lophassák el annak gyümölcsseit.

*Várta, hogy jó szőlőt teremjen, de vadszőlőt termett!
Most azért, Jeruzsálem lakói és Júda férfiai, tegyetek igazságot köztem és szőlőm közt!
Mit kellett volna még tennem szőlőmmel, amit meg nem tettem?*

Isten azt kérdezi, hogy mi mást tehettem volna még a népemmel? Elhoztam őket az ígéret földjéig, bevitettem oda őket, felépítettek a városokat. Én mindent megtettem.

*Vártam, hogy jó szőlőt teremjen, miért termett vadszőlőt?
Most én megmondom nektek, mit teszek szőlőmmel: lerombolom a kerítését, hogy lelegeljék, kidöntöm a kőfalát, hogy összetiporják!
Hagyom, hogy elvaduljon: nem metszik, nem kapálják, fölveri a tövis és a gaz. Megparancsolom a felhőknek is, hogy ne adjanak rá esőt!
A Seregek URának szőlője: Izraelnek háza, és gyönyörű ültetvénye: Júda férfiai. Törvényességre várt, és lett önkényesség, igazságra várt, és lett kiáltó gazság!*

Isten gyümölcsöt szeretett volna a szőlőskertjéből.

Jézus azt mondta, hogy:
*„Én vagyok az igazi szőlőtő, és az én Atyám a szőlősgazda.
Azt a szőlővesszőt, amely nem terem gyümölcsöt énbennem, lemetszi; és amely gyümölcsöt terem, azt megtisztítja, hogy még több gyümölcsöt teremjen.*

Eskol környékén, Izraelben a világ legfinomabb szőlőit termesztik. A nagy szőlőtőkék és a szőlőfürtök is a földön fekvő nőnek. Fejlődésük közben a gazdák lemossák a szőlőfürtöket, és kövekre állítják, hogy még finomabb szőlő legyen belőlük. Erre utal Jézus is, majd így folytatja:

Ti már tiszták vagytok az ige által, amelyet szóltam nektek.

Mi tehát az Ige célja az életben? Hogy még több gyümölcsöt teremjek Isten számára. Izrael esetében is gyümölcsöt akart látni Isten. Miért tett annyit értük? Hogy teremjenek gyümölcsöket. Miért tesz értünk olyan sokmindent? Hogy mi is gyümölcsöket teremjünk számára. *Az lesz az én Atyám dicsősége, hogy sok gyümölcsöt teremtek.*

Érdekes, hogy ugyanebben a szövegkörnyezetben Jézus a szeretetről kezd beszélni:
*Ha parancsolataimat megtartjátok, megmaradtok a szeretetemben, ahogyan én mindig megtartottam az én Atyám parancsolatait, és megmaradok az ő szeretetében.
Összekapcsolja tehát a szeretetet és a gyümölcsstermést.*

Pál a Galatákban írja, hogy a Lélek gyümölcse a szeretet. Ezt várja Isten a mi életünkől, mert a szeretetből igaz ítélet következik. Ha igazán szeretsz valakit, akkor nem nyomod el őket. Az Ószövetség mindig arra int, hogy ne nyomjátok el a szegényeket, árvákat, az Újszövetségben pedig mindezt pozitív

oldalról mutatja: „Úgy szeressük egymást, mint önmagunkat.” Mert akkor nem fogjuk egymást kihasználni, elnyomni, hanem egymást fel fogjuk emelni, segíteni fogjuk az elnyomottakat.

Ezt a gyümölcsöt várja Isten a mi életünktől és az egyháztól – igaz szeretetet egymás iránt. Azt várja, hogy amikor valaki szükségben szenved, akkor mindnyájan segítsük azt, és egymást terhet hordozva teljesítjük Jézus Krisztus parancsolatait. Ennek az ellenkezője az önzőség – az egyik legnagyobb problémánk. Akkor adakozunk, ha ez nem okoz nekünk problémát.

Isten el fog jönni a szőlőskertbe a gyümölcsökért, és ha csak vadszőlőt talál, akkor megtagadja azt a kertet.

Jaj azoknak, akik házat házhoz ragasztanak, és mezőt mező mellé szereznek, míg hely sem marad másnak, és csak ti laktok ebben az országban!

Ezt hallottam a Seregek URától: Az a sok ház romba dől majd, a nagyok és szépek lakatlanná lesznek.

Tíz hold szőlő csak egy bat bort terem, tíz véka vetőmag csak egy vékát terem!

Jaj azoknak, akik korán reggel ital után járnak! Estig elmulatnak, bor hevíti őket.

Aki már reggel korán inni kezd, az igen súlyos alkoholista.

Citera és lant, dob, fuvola és bor mellett lakmároznak, de az ÚR tetteit nem veszik észre, kezének munkáját nem látják meg.

Ezért megy fogságba népem, bár még nem tudja. Éhen halnak előkelői, a tömeg szomjan eped el.

Ezért tántorítja ki torkát a sír, fölnyitja száját mérhetetlenül. Odakerül az előkelő és a tömeg, a zajongók és a vigadozók.

Meg kell hajolnia az embernek, megalázkodnia a halandónak, meg kell alázkodniuk a kevély tekintetűeknek.

De magasztos lesz a Seregek URa, mikor ítéletet tart, és a szent Isten szentnek bizonyul, mikor igazságot tesz.

Bárányok legelnek ott a legelőkön, és a gazdagok romjain jövevények élőködnek.

Jaj azoknak, akik a gonoszság kötelein húzzák maguk után a bűnt, és a vétket kötélen, mint a kocsit,

akik ezt mondják: Siessen, cselekedjék hamar, hadd lássuk már! Teljesedjék be mielőbb Izráel Szentjének terve, hadd ismerjük meg!

Kihívják Istent, megkérdőjelezzik ítéleteit.

Jaj azoknak, akik azt mondják, hogy a rossz jó, és a jó rossz, és akik azt állítják, hogy a sötétség világosság, és a világosság sötétség; azt állítják, hogy a keserű édes, és az édes keserű!

Egy olyan korban élünk, ahol a jót rossznak, a rosszat jónak hívják. Ha egyesek a jó mellett állnak ki, akkor a média bolondnak tünteti fel őket. Ha erkölcsös emberek összegyűlnek, és próbálnak valamit tenni a gyermekpornográfia ellen, akkor félnótásoknak és eszetleneknek tüntetik fel őket.

De ha a homoszexuálisok tüntetnek, és pénzt akarnak gyűjteni a törvénybe iktatásukért, azt a haladás lépcsőjeként tüntetik fel a lapokban és a TV-ben.

Jaj azoknak, akik bölcseknek képzelik magukat, és magukat tartják okosnak.

Jaj azoknak, akik hősök a borivásban és vitézek az italok keverésében,

akik megvesztegetésért igaznak mondják a bűnöst, de az igazak igazát elvitatják.

Isten a törvényhozókról és a bírókról beszél. A legnagyobb egy főre jutó alkoholfogyasztás az USA-ban Washington-ban van. Ők hozzák ennek az országnak a törvényeit, döntéseit. Nem vádolom őket, mert nehéz lehet Isten nélkül tenni azt, amit ők tesznek.

Ezért ahogyan a tarlót megemésztik a lángnyelvek, és a széna összeroskad a tűzben, úgy korhad el gyökerük. Viráguk elszáll, mint a por, mert megvetik a Seregek URának tanítását, és utálják Izráel Szentjének beszédét.

hegyek, és annyi lesz a hulla, mint a szemét az utcán. Mindezzel nem múlt el haragja, és keze még ki van nyújtva.

Jelt ad egy távoli népnek, magához szólítja a föld végétől, s az sietve, gyorsan ott terem.

Nem lesz közte fáradt és botladozó, nem szunnyad egy sem és nem alszik, nem oldódik meg derekán az öv, és nem szakad el saruszója.

Nyilai élesek, minden úja felvonva. Lovainak patája, mintha kova volna, kerekei, mint a forgószél.

Ordítása, mint az orosláné, ordít, mint az oroslánkölyök, morog és zsákmányt ragad, elviszi menthetetlenül.

Rámordul azon a napon, mint a morajló tenger. Ha rátekinthet valaki az országra, sötétséget és nyomort lát, a világozóság sötétséggé lesz a viharfelhőktől.

Babilón fogságba fogja hurcolni Júdát és Jeruzsálemet.

Ez Ézsaiás könyvének eleje, amelyben Isten kimondja az ítéleteket, ugyanakkor a sötét alagút végén megmutatja a világozóságot is. Amikor Isten bevégezte az ítéletet, akkor el fog jönni az Ő dicsőséges Királysága.

A mai tanulmányunknak két eredménye lehet: áldás az igazaknak, jaj a gonoszoknak! De mekkora áldott remény vár ránk, amikor a mi megmentőnk, Jézus Krisztus meg fog jelenni, és elváltoztatja a mi testünket az Ő dicsőségéhez hasonlóan. El fog minket ragadni innen, majd a haragját kiönti a földre. És azután jön az Ő hatalmas dicsősége.

Jöjjetek, szálljunk vitába! - mondja az ÚR. Mi kell ahhoz, hogy felébredjete? Mi kell ahhoz, hogy megforduljatok, és Isten felé induljatok? Az Ő szeretete megadja az esélyt, hisz: *Ha vétkeitek skarlátpirosak is, hófehéreké válhattok.* Isten meg akar titeket tisztítani ma minden egyes bűnötöktől. De nem elég az, hogy csak Ő akarja ezt, ti is kell akarjátok. Kérjétek Isten megbocsájtását, és meg fogja adni nektek.

84 perc